

ת"פ 49354/11/16 - מדינת ישראל נגד יעקב ישראל אלקיים, ינון משה אלקיים

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 49354-11-16 מדינת ישראל נ' אלקיים ואח'

בפני כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. יעקב ישראל אלקיים
2. ינון משה אלקיים

הנאשמים

ב"כ המאשימה: מר שי בליטי, מתמחה

ב"כ הנאשם 1: עו"ד עמנואל הדנה

ב"כ הנאשם 2: עו"ד גדעון נחום

גזר דין

כללי

1. הנאשמים, שהם אחים, הורשעו על פי הודאתם בכתב אישום מתוקן, בעבירת תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות שבוצעה ביום 2.7.15. סמוך לאחר חצות הלילה של אותו היום, הגיעו השוטרים בת- אל ויעקב אל אזור החניה של אולם שמחות בירושלים, בעקבות דיווח על גבר המכה את אשתו. כשהגיעו למקום, הבחינו באשת הנאשם 1 יושבת ברכב ובוכה. השוטרת בת- אל ניגשה אליה וניסתה לתשאל אותה לפרש בכיה. נאשם 1 התקרב אל השוטרת ואמר לה "יאי בת שרמוטה. אל תדברי עם אשתי". השוטרת ביקשה מהנאשם 1 להתרחק, אך הוא המשיך לקלל ונצמד לשוטרת. השוטרים הודיעו לנאשם 1 כי הוא עצור והוא התפרע והתנגד, תפס את ידה של השוטרת ונשך את השוטר יעקב בזרוע ימין. בשלב זה, הגיע נאשם 2 למקום, דחף את השוטרת וצעק לעברה "שחררי מאחי. אל תגעי בו". כוחות סיוע הוזעקו למקום כדי להשתלט על הנאשמים. במהלך ניסיון ההשתלטות של כוחות הסיוע על נאשם 1, שרט נאשם 1 את אחד השוטרים בידו. כתוצאה מהתנגדות נאשם 1, נשברו משקפי הראיה של אותו שוטר. באותה עת, ניגש שוטר אחר לאזוק את נאשם 2, הנאשם 2 תפס את ידו של השוטר, כדי למנוע ממנו לאזוק אותו, ושני שוטרים אחרים ניגשו לנאשם 2 והודיעו לו כי הוא עצור. תוך כדי התנגדותו של נאשם 2 למעצר, הוא בעט ברכיה של אחת השוטרות ודחף שוטר אחר. בהמשך, לאחר חקירתו בתחנת המשטרה, קילל נאשם 1 את השוטרים ואמר לאחד מהם "אתה אשכנזי הומו אותך אפשר לזיין בתחת".

2. הצדדים הציגו הסדר טיעון, במסגרתו הוסכם כי כתב האישום יתוקן וכי הנאשמים יודו במיוחס להם בכתב האישום המתוקן ויורשעו. ביחס לנאשם 1 לא הוצגו הסכמות לעניין העונש. ביחס לנאשם 2 הוסכם, כי המאשימה תבקש לגזור עליו ארבעה חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות, בכפוף להתאמתו לריצוי עונש זה וכן מאסר על תנאי וקנס לשיקול דעת בית משפט ואילו ההגנה תהא חופשית בטיעוניה.

3. בעניינו של הנאשם 1 הוגשו מספר תסקירי שירות מבחן. תסקיר שהוגש ביום 3.10.18, מלמד כי הוא בן 27, נשוי ובאותה עת- אב לשניים ועובד כעצמאי בתחום השיפוצים. נסיבות ילדותו מורכבות והוא נאלץ להתמודד עם קשיים בתחומים שונים. הנאשם 1 הוצא אל מסגרת חוץ ביתית בגיל 12, אך נפלט ובהמשך שולב בבתי ספר שונים שגם מהם נפלט בעקבות בעיות התנהגות ובהמשך שולב שוב במסגרת חוץ ביתית. הנאשם 1 לא שירת בצה"ל עקב אי התאמה, לאור עברו הפלילי, ומאז גיל 18 צרך סמי רחוב והשתייך לחברה עוברת חוק. הוא התקשה להתמיד בתעסוקה באופן רציף, בין היתר בשל מעורבותו בפלילים. הוא מסר מידע סותר בעניין צריכת סמים, ובין היתר טען כי בשלוש השנים האחרונות הוא נמנע משימוש בסמים. הנאשם 1 תיאר כי הוא עובד באופן סדיר וממלא את מחויבויותיו המשפחתיות. נאשם 1 לא ביטא נזקקות טיפולית בתחום האלכוהול או בתחום הסמים וגם בעבר סירב לשתף פעולה עם שירות המבחן בתחום זה. הוא החל מעורבותו בפלילים בגיל 15 והוא בעל הרשעות קודמות בתחומי האלימות והרכוש ואף ריצה עונש מאסר. ביחס לתיק הנוכחי טען נאשם 1, כי היה תחת השפעת אלכוהול, התווכח עם אשתו, כעס על השוטרת שהתערבה בוויכוח ובעקבות כך היה קורבן לאלימות חמורה מצד השוטרים. לדבריו, התנהגותו האלימה באירוע הייתה מינורית ביחס למתואר בכתב האישום וביחס לאלימות שהופנתה כלפיו, והיא נעשתה ממניע של הגנה עצמית. נאשם 1 הכחיש כי קילל שוטרים במהלך האירוע. נאשם 1 אמר כי אינו זקוק למענה טיפולי בתחום השליטה בכעסים, ושירות המבחן התרשם כי הוא מאופיין בהתנהגות תוקפנית ואימפולסיבית, מתקשה לווסת רגשותיו בפרט במצבים בהם צורך חומרים משני תודעה, מתקשה להבין את חומרת התנהגותו וישנה הערכה כי יתקשה להימנע ממעשים דומים בעתיד. לנוכח האמור ולנוכח שלילתה של נזקקות טיפולית, העריך שירות המבחן כי קיים סיכון גבוה לביצוע עבירות אלימות נוספות, חרף העובדה כי בשנתיים האחרונות לא נפתחו נגדו תיקים נוספים והוא הצהיר על רצונו לשמור על תפקוד תעסוקתי והורי תקין. שירות המבחן המליץ באותו שלב על הטלת ענישה מוחשית ומציבת גבול בדרך של מאסר בעבודות שירות לצד מאסר מותנה.

4. תסקיר משלים שהוגש בעניין נאשם 1 ביום 11.11.18 על פי החלטת בית משפט, מלמד כי בתקופה שחלפה, נולדה לנאשם בת נוספת. לפני שירות המבחן שב הנאשם על עמדתו, לפיה הוא היה קורבן לאלימות השוטרים שהשליכו אותו על רכבו, אזקו אותו עם ידיו מאחורי גבו והיכו אותו, וכי האלימות שבה נקט נבעה מרצונו להגן על עצמו מפניהם. אשר לנזקקות טיפולית אמר הנאשם 1 שבעבר אמנם נהג בתוקפנות, אך כיום בהיותו אב לשלושה ילדים, הוא אינו מתמודד עם קושי בתחום השליטה בכעסים, אך יחד עם זאת, הוסיף כי הוא מעוניין להשתלב בהליך טיפולי בו יוכל לחזק את יכולתו להימנע מהתנהגויות אלימות והבין כי השתלבותו בטיפול עשויה לסייע לו גם בהליך המשפטי והוא מבקש להיעזר בכך. שירות המבחן התרשם, כי גם בשלב זה הנאשם אחז בעמדה קורבנית ומאשימה ביחס למצבו, התקשה לגלות אחריות על תגובתו האלימה וכי המניע לרצונו להשתלב בהליך טיפולי הוא בעיקר חיצוני. יחד עם זאת, לנוכח העובדה כי נאשם 1 הצליח להתייחס באופן ראשוני ביותר למניעים רגשיים שעמדו בבסיס התנהגותו האלימה וביטא רצון מילולי להשתלב בטיפול, הוא הופנה לקבוצה טיפולית של שליטה בכעסים והתבקשה דחיית הדיון בעניינו בארבעה חודשים, לצורך ניסיון טיפולי.

5. תסקיר נוסף שהוגש בעניינו של נאשם 1 ביום 6.3.19, מלמד כי הוא מוסיף להתגורר עם משפחתו ומתקשה לשמור על רצף תעסוקתי, אך מערכת יחסיו הזוגית יציבה והיא מהווה גורם תומך ומדרבן. נאשם 1 מסר שכיום נוטה להימנע מעימותים ורואה במצבים קונפליקטואליים כניסיונות שעמם הוא צריך להתמודד. הוא הגיע בהתמדה למפגשים הטיפולים ומסר התייחסויות משמעותיות התורמות להליך הטיפול הקבוצתי והאישי. שירות המבחן התרשם כי הנאשם 1 מודע לכך שאליו אינה מהווה עוד פתרון לגיטימי לוויכוחים ודאגתו למשפחתו מהווה גורם ממתן, אך לפניו עוד כברת דרך טיפולית. בתקופה שחלפה לא נפתחו לו תיקים נוספים והומלץ לאמץ שיקול שיקומי בעניינו, לגזור עליו צו מבחן למשך שנה, מאסר מותנה, פיצוי למתלוננים ו-180 שעות שירות לתועלת הציבור.

6. תסקיר שירות מבחן שהוגש בעניין הנאשם 2 ביום 26.9.18, מלמד כי הוא בן 25, נשוי ובאותה עת אשתו היתה בהיריון מתקדם. הנאשם 2 עבד עם אחד מאחיו בתחום השיפוצים. גם נסיבות חייו וילדותו מורכבות ורוויות קשיים. שירות המבחן התרשם כי המידע שמסר נאשם 2 היה קונקרטי ומצומצם בניסיון להימנע משיתוף במוקדי בעיות בתפקודו ובתפקוד בני משפחתו. נאשם 2 למד עד גיל 21 במסגרות ישיבתיות וקיבל פטור משירות צבאי מטעמי דת. במקביל, עבד מגיל 16 וחצי בעבודות מזדמנות ועם תום לימודיו המשיך לעבוד לפרנסתו, אך ללא יציבות בתחום התעסוקתי. לנאשם 2 הרשעה קודמת בעבירת סמים ולפני שירות המבחן אמר, כי ביצע את העבירה הנוכחית מתוך צורך להגן על אחיו. שירות המבחן התרשם, כי לאורך השנים נאשם 2 ערך מאמצים להשתלב במסגרות לימודיות ותעסוקתיות וכי ברקע לביצוע המעשים נטייה מסוימת להיגררות וקושי בהפעלת שיקול דעת במצבי לחץ, שהועצם תחת השפעת אלכוהול. שירות המבחן התרשם עוד מחווית המעצר שהיוותה גבול חיצוני ברור ומרתיע לנאשם 2 ולנוכח מאפייניו האישיותיים, סבר כי קיימת נזקקות להתערבות טיפולית במצבו, אך בשלב זה של חייו, הנאשם 2 הוא בעל הגנות רגשיות המקשות עליו להתבונן באופן מעמיק בקשייו, ועל כן לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית בדרך של צו מבחן. שירות המבחן המליץ לגזור על הנאשם 2 280 שעות שירות לתועלת הציבור, מאסר מותנה וחתימה על התחייבות.

7. חוות דעת הממונה על עבודות השירות בעניינו של הנאשם 1 מיום 29.4.19, מלמדת כי הנאשם 1 כשיר לרצות עונש זה. חוות דעת הממונה על עבודות השירות בעניינו של הנאשם 2 מיום 15.5.19 מלמדת כי הנאשם 2 כשיר לרצות עונש זה.

8. ב"כ המאשימה ביקש לקבוע בעניין הנאשמים מתחם עונש הולם שבין שישה לעשרים חודשי מאסר בפועל וביקש לגזור על נאשם 1 עונש המצוי באמצע המתחם ועל נאשם 2, עונש של ארבעה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. ב"כ המאשימה הדגיש את הערכים המוגנים באמצעות העבירות, את הצורך להילחם באלימות שוטרים ואת חלקו של כל אחד מהנאשמים במעשים.

9. ב"כ נאשם 1 טען כי מתחם העונש ההולם את המעשים נע בין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר בפועל וביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן, תוך שהדגיש את מצבו המשפחתי של הנאשם 1, את העובדה כי מאז התיק האחרון לא נפתחו לו תיקים נוספים, את העובדה כי הוא עובד לפרנסת משפחתו ואת הליך השיקום שבו נטל חלק במסגרת שירות המבחן.

10. ב"כ נאשם 2 ביקש אף הוא לאמץ את המלצת שירות המבחן, תוך שהדגיש את חלוף הזמן, את העובדה כי האירוע הוא חריג להתנהלות הנאשם, את כבדת הדרך הארוכה שעשה הנאשם, אשר מאז האירוע נשא אישה ונולדה לו ילדה. צוינו הכוחות שעמדו לנאשם 2 לאורך השנים להתמודד עם נסיבות חייו הקשות ולא להיגרר לפלילים ונטען כי שירות המבחן נמנע מלהמליץ על צו מבחן בעניינו, מתוך כך שראה שהנאשם חי את חייו ובונה את משפחתו ואין טעם להעמידו במבחן.

11. נאשם 1 בדברו האחרון אמר שהוא מתחרט חרטה עמוקה על מעשיו, תיאר כי הוא מפרנס יחיד של משפחתו ובמקביל מרצה שירות לתועלת הציבור בתיק אחר ומשתתף בקבוצה טיפולית. נאשם 1 אמר כי לא ישוב לבצע מעשים דומים לעולם.

12. נאשם 2 בדברו האחרון אמר שהוא מביע חרטה וכי מדובר במקרה חד פעמי שאירע לפני 4 שנים והבטיח כי המעשים לא יישנו.

מתחם העונש ההולם

13. הערכים המוגנים באמצעות העבירה שביצעו הנאשמים הם שמירה על הסדר הציבורי, על שלמות גופו של אדם בכלל ושל גורמי אכיפת החוק בפרט, תוך שהבטחת אפשרותם לבצע את תפקידם בשירות הציבור ללא מורא וללא פגע.

14. מעשיהם של הנאשמים לא תוכננו מראש, ואירעו תוך כדי הגעת השוטרים למקום ובתגובה לניסיונותיהם של השוטרים לבצע את תפקידם.

15. נאשם 1 גידף את השוטרים בצורה מכוערת, גם במקום שבו התרחש האירוע וגם לאחר מכן, בתחנת המשטרה. הוא הפעיל כלפי השוטרים אלימות שעוצמתה בינונית, ואשר גרמה לשריטת השוטר ולשבירת משקפיו, ומעשיו כללו גם נשיכה של אחד השוטרים, מעשה, שלבד מהסימן שהותיר, עלול היה לגרום גם להעברת מחלות וחייב טיפול רפואי מונע. לא שקלתי את מרבית טענותיו של ב"כ הנאשם 1 ביחס למעשי השוטרים ומידת השפעתם על מעשיו של הנאשם, אשר לא היו חלק מהתשתית העובדתית המוסכמת שבכתב האישום המתוקן.

16. חלקו של הנאשם 2 באירוע קטן במידת מה מחלקו של הנאשם 1 ואולם תכלית מעשיו הייתה דומה- למנוע מהשוטרים מלבצע את תפקידם. בנוסף, הגם שהנאשם 1 הוא מחולל ההתרחשויות האלימה, הבעיטה שבעט הנאשם 2 בשוטרת היא מעשה אלימות משמעותי, שהיה לו פוטנציאל לגרום לחבלה קשה, אשר למרבה המזל- לא התרחשה. לפיכך, ההבחנה בין מעשיהם של הנאשמים בקביעת מתחם העונש ההולם היא מעטה.

17. שני הנאשמים פעלו במהלך האירוע תחת השפעת אלכוהול. אין מדובר בנסיבה שיש בה להקל עמם, אלא דווקא נסיבה לחומרה. אלכוהול הוא חומר מסיר עכבות, והשימוש בו עשוי היה להוביל לתוצאות חמורות במידה רבה

מאלה שאירעו בפועל.

18. עיון בפסיקה מלמד כי על נאשמים שביצעו מעשים דומים הוטלו עונשים אשר כללו, ככלל, רכיב מהותי של מאסר בפועל או בעבודות שירות. במקרים חריגים בלבד, כאשר נסיבות מיוחדות הצדיקו זאת, הוטל גם עונש שירות לתועלת הציבור. ראו למשל רע"פ 1860/07 נחמני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 14.6.07); רע"פ 2065/14 אבו מדיג' נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 9.6.14); רע"פ 4182/14 עידאת נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 9.7.14); רע"פ 2222/13 חיחאשווילי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 2.5.13); רע"פ 4130/12 **אסעד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 24.5.12); עפ"ג (ירושלים) 35822-07-17 **וסרמן ואח' נ' מדינת ישראל** (7.11.17); עפ"ג (מרכז) 23394-01-14 עמרן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 16.2.14); עפ"ג (מרכז) 42199-08-13 דיאב נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 3.11.13); עפ"ג (מרכז) 21174-07-14 **עיסאני מדינת ישראל** (פורסם בנבו 9.2.14).

19. לאור האמור, מתחם העונש ההולם את מעשיהם של הנאשמים, נע בין מאסר קצר בעבודות שירות, אשר בעניינו של הנאשם 1 מתחיל ברף גבוה מעט מזה שבעניינו של הנאשם 2, לבין עשרה חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה וקנס.

העונש המתאים לנאשמים

20. נאשם 1, בן 28 ולחובתו הרשעות נוספות בתחום האלימות והרכוש והוא אף ריצה בעבר מאסר בפועל. הרשעתו האחרונה היא בעבירות אלימות במשפחה שבוצעו לאחר ביצוע העבירה בתיק הנוכחי. הגם שעברו הפלילי של הנאשם 1 עומד לחובתו, ניתן לראות מתוך גיליון הרישום הפלילי התמתנות בהתנהלותו של הנאשם 1, אשר בשלוש השנים האחרונות לא נפתחו לו תיקים נוספים.

21. לזכות הנאשם 1 אזקוף את הודאתו בכתב האישום המתוקן, שיש בה משום חיסכון בזמן שיפוטי. עם זאת לנאשם 1 היה קושי לקבל אחריות מלאה על מעשיו, והוא מחזיק בעמדה קורבנית, הבאה לביטוי בתיאור מעשיו לפני שירות המבחן. עובדה זו, יחד עם דפוסיו האימפולסיביים של הנאשם 1, מקימים סיכון כי הוא ישוב ויבצע מעשים דומים והדבר מחייב שקילת שיקולי הרתעה אישית.

22. זמן קצר לפני גזר הדין, ולאחר חקירות ארוכות ומעמיקות של שירות המבחן ומתן הזדמנויות חוזרות על ידי בית המשפט, הביע הנאשם 1 רצון לשתף פעולה עם הליך טיפולי. הגם ששירות המבחן התרשם כי רצון זה נובע ממניעים חיצוניים בלבד, הנאשם 1 שולב בקבוצה טיפולית, ערך מאמצים להתמיד בטיפול, עשה כברת דרך טיפולית מסוימת ומוכן להמשיך בכך, עובדות הראויות להתחשבות. עם זאת, מתוך דבריו של שירות המבחן ולנוכח נקודת המוצא של נאשם 1, מובן כי לפני הנאשם 1 עומדת עוד דרך ארוכה בטיפול, שלא ניתן לחזות את תוצאותיו ואין קיימת בעניינו הצדקה לחריגה לקולא ממתחם העונש ההולם.

23. עם זאת, שקלתי לקולא בענינים של שני הנאשמים את נסיבות חייהם הקשות והעובדה שהם כעת בעלי משפחות

משלהם, שהם משתדלים לפרנסן, עובדה המהווה, במקרה זה, גורם הממתן התנהלות עבריינית. הדברים באים לביטוי, בין היתר, גם בעובדה שבחלוף הזמן מאז הגשת כתב האישום לא נפתחו לאיזה מהנאשמים תיקים חדשים.

24. הנאשם 2 בן 25, נשוי ואב לילד, ובעל הרשעה קודמת בעבירת סמים בגינה ריצה שישה חודשי מאסר בפועל. לזכותו אזקוף את גילו הצעיר, את העובדה כי זו לו מעורבותו הראשונה בעבירות אלימות, כי לא נפתחו לו תיקים נוספים מאז ביצוע העבירה, את הודאתו בכתב האישום, אשר לצד החיסכון בזמן שיפוטי, יש בה גם מידה של קבלת אחריות על המעשים ואת מאמציו לנהל אורח חיים יצרני ונורמטיבי לאורך השנים, חרף נסיבות חייו המורכבות.

25. שירות המבחן התרשם כי ברקע לביצוע מעשיו של נאשם 2 נטייתו להיגררות וקושי בהפעלת שיקול דעת במצבי לחץ, שהוגברו תחת השפעת אלכוהול. לנאשם 2 נזקקות טיפוליות, ואולם הוא שלל צורך בטיפול. בניגוד לנטען, שירות המבחן נמנע מלהמליץ על טיפול בעניינו של הנאשם 2 לא מתוך חמלה על מי שמבקש לחיות את חייו באין מפריע, אלא בשל העדר תובנה שלו לצורך בטיפול. עובדה זו עומדת לחובתו של הנאשם 2 שדפוסו הבעייתיים לא טופלו, הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק מצידו נותר בעינו, והוא מחייב שקילת שיקולי הרתעה אישית גם בעניינו.

26. לא נעלמו מעיני המלצות שירות המבחן להטלת עונש של שירות לתועלת הציבור ביחס לשני הנאשמים. עונש זה מצוי מחוץ למתחם העונש ההולם, ואין הצדקה לנקוט בו במקום שבו אין הצדקה לחריגה מן המתחם בעניינו של איזה מהנאשמים.

27. אני ערה לכך שגזירת עונשים המצויים בתוך מתחם העונש ההולם עשויה לפגוע, למשך זמן ריצוי העונש, ביכולתם של הנאשמים לפרנס את משפחותיהם, ואולם עובדה זו אינה יכולה להיות מכרעת ולהצדיק חריגה ממתחם העונש ההולם.

28. מכלול הנסיבות שפורטו מצדיק לגזור על שני הנאשמים עונש המצוי בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם אך לא בתחתית המתחם. הפער בין עברם הפלילי של הנאשמים והעובדה כי הנאשם 1 הוא מחולל האירוע אשר המשיך באלימות מילולית גם בתחנת המשטרה, מחייבים לגזור עליו עונש הגבוה במעט מהעונש שייגזר על הנאשם 2. לאור האמור אני גוזרת על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1

א. ארבעה חודשי מאסר בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות. הנאשם 1 יתייצב לריצוי עונשו ביום 3.6.19 בשעה 8:00 במפקדת מחוז מרכז של שירות בתי הסוהר.

ב. שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסוג פשע.

- ג. שלושה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסוג עוון, או עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.
- ד. צו מבחן למשך שנה מהיום. הוסברו לנאשם 1 חובותיו לשתף פעולה עם שירות המבחן בקיום צו המבחן והאפשרויות העומדות לפני בית המשפט אם לא יעשה כן.
- ה. פיצוי לשוטר יעקב פלץ, עד תביעה 6 בכתב האישום המתוקן, בסך 400 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 1.7.19.
- ו. קנס בסך 600 או 6 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.8.19.

נאשם 2

- א. חודשיים מאסר שירוצו בעבודות שירות. הנאשם 2 יתייצב לריצוי העונש ביום 19.6.19 עד השעה 8:00 במפקדת מחוז דרום של הממונה על עבודות השירות.
- ב. ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסוג פשע.
- ג. חודשיים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסוג עוון, או עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.
- ד. קנס בסך 600 ₪ או 6 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.8.19.

29. המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

30. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ד אייר תשע"ט, 19 מאי 2019, בנוכחות הצדדים.